

ÚR lívinum...

Vár og páskir

VÁRIÐ SKAPAR

GLEÐI, VÓN OG STYRKI

– SÓL, HITI OG LITIR FYLLA OKKUM VIÐ NÝGGJARI VÓN, SIGUR MONICA STAUSS JOENSEN Í PRÁTI UM VÁRIÐ OG PÁSKASIÐIR

Monika Stauss Joensen er ættað úr Sveis og býr í Leirvík, har hon er gift og eigur 4 børn. Hon starvast dagliga á Føroya Musikkskúla. Í fjør gav hon gjøgnum Bókadeild Føroya Lærarafelag út bókina »Edelweiss og sólarkaffi – eitt sindur av hvørjum úr Sveis og úr Føroyum«. Í hesi greinarøð taka vit nøkur evni úr bókini, ið vit varpa meira ljós á.

SAMRØÐA

Eyðun Klakstein
eydun@sosialurin.fo

Várið er komið, páskirnar hava júst verið, og skjótt fara smálombini at seta dām á landslagið.

Í bókini »Edelweiss og sólarkaffi – eitt sindur av hvørjum úr Sveis og úr Føroyum« skrivar Monika Stauss Joensen soleiðis:

»Várið hevur nakað heilt serligt við sær. Tað er, sum um náttúran roynir at fáa gleði, mót og styrki at vakna í okkum. Sól, hiti og litir fylla okkum við nýggjari vón.«

Vit spurdu Monicu, um kenslan er tann sama her norðuri í Føroyum, sum hon var har suðuri í Sveis.

– Í tí dagliga hugsi eg ikki so nógv um munin millum Sveis og Føroyar, tá ið vit tosa um árstíðirnar. Í sveisisku náttúruni eru skiftini sjónligari samanborið við í Føroyum. Trø og blómur eru klár at spretta, og í mai mánaði kann eitt vanligt frukttræ eftir bert einum sólskinsdegi síggja út sum eitt avbera vakurt blómutyssi. Í Føroyum upplivi eg stórsæð mest sum bert tvær árstíðir – ta ljósu og tí myrku, sigur Monica.

Páskaharan

Monika Stauss Joensen og vit onnur hava júst hildið páskir, og hon ásannar, at ein vissur munur er millum páskahaldið her og í Sveis.

MYND: PRIVAT

– Í Sveis er djórið, sum brúkt verður í sambandi við páskir, ein hara. Páskaharan kemur við eggum og góðgæti til børnini. Samanborið við Føroyar, har mann fær sjokulátuegg, fær mann sjokulátuharur í Sveis í øllum hugsandi útgávum og støddum.

– Siðvenjan við páskaharuni stavar

upprunaliga úr Týsklandi og er tekin um nakað, sum er fruktagott. Tað er eisini ein onnur meira spennandi frágreiðing um, hvaðani páskaharan stavar. Tað er ein søga úr griksku gudalæruni, har ein gudinna gandaði ein fugl til eina haru. Tá ið várið kom, saknaði haran so nógv at leggja egg, at

gudinnan tók synd í henni og syrgdi fyri, at haran eisini slapp at leggja egg eina ferð um árið.

Leita eftir góðgæti

Tað er eitt sindur av muni at páskasiðum í Sveis og í Føroyum.

– Vanliga fingur Andrea, systur